

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedynczego 75 groszy, z przesyłką zwyczajną gr. 90, poleconą 1 zł. 30 groszy. Prenumerata kwartalna 5 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materiał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu”, należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji 148-03, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P.K.O. Nr. 30305.

OD ADMINISTRACJI.

„Zbiór orzeczeń taryfowych D-tu Ceł Min. Skarbu od dn. 1.I. 1928 r. będzie wydawany zeszytami, jako oddzielne wydawnictwo.

Ukazanie się zeszytu w druku oraz cena zeszytu będzie każdorazowo ogłaszana w Dzienniku Urzędowym.

TREŚĆ: **Organizacja władz:** 31. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 17.XII. 1927 r. o reorganiz. komisji szacun. do spraw podatku przemysłowego przy urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych w Nowym Targu w okr. Izby Skarb. w Krakowie. 32. Instrukcja biurowa dla oddz. egzekuc. w Urzęd. Skarb. Podatków i Opłat Skarbowych.

Opłaty stempłowe: 33. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 9.XII. 1927 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie zmiany rozporządzenia wykonawczego do ustawy o opłatach stempłowych. 34. Wykładnia ustawy o opłatach stempłowych.

Monopol tytoniowy: 35. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 28.XII. 1927 r. w sprawie dodatkowego cennika detalicznej sprzedaży importowanych wyrobów tytoniowych.

Przepisy celne: 36. Okólnik L. D.IV./295/3/27 z dn. 5.I. 1928 r. w sprawie wyrob. tytoniowych zatrzymanych przez urzędy celne u podróżnych a niepodjętych w przepisany terminie.

Przepisy o instytucjach bankowych: 37. Rozporządzenie Ministra Reform Rolnych z dnia 21.XII. 1927 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa o zmianie statutu Państwowego Banku Rolnego.

Przepisy ubezpieczeniowe: 38. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 16.XII. 1927 r. w sprawie ustalenia stopy opłaty za nadzór nad zakładami ubezpieczeń za 1926 r.

Przepisy o państwowej służbie cywilnej: 39. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 23.XII. 1927 r. zmieniające niektóre postanowienia ustawy z dn. 17.II. 1922 r. o organizacji władz dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko funkcjonariuszom państwowym.

Wiadomości nieurzędowe: I. Komunikat Nr. 36 Kasy Pogrzebowej Pracowników Skarbowych. II. Komunikat Kasy Pożyczkowo-Oszczędnościowej Pracowników Skarbowych.

Organizacja władz.

31.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 17 grudnia 1927 r.

O reorganizacji komisji szacunkowych do spraw podatku przemysłowego przy urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych w Nowym Targu w okręgu izby skarbowej w Krakowie.

Na zasadzie art. 58 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym

(Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550) zarządzam co następuje:

§ 1. Znosi się istniejące przy urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych w Nowym Targu w okręgu izby skarbowej w Krakowie trzy komisje szacunkowe do spraw podatku przemysłowego, przewidziane w tabeli, stanowiącej załącznik do § 63 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 sierpnia 1925 r. w celu wykonania ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 560):

Równocześnie ustanawia się przy urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych w Nowym Targu cztery komisje szacunkowe do spraw podatku przemysłowego z kompetencją terytorjalną:

- 1) 1 komisję dla okręgu sądu powiatowego Nowy-Targ,
- 2) 1 komisję dla okręgu miasta Zakopane,
- 3) 1 komisję dla okręgu sądu powiatowego Krościenko,
- 4) 1 komisję dla okręgu sądu powiatowego Czarny Dunajec.

§ 2. Każda z komisji szacunkowych wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia składa się z 10 członków i tyluż zastępców.

Siedzibą komisji jest Nowy-Targ.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1 stycznia 1928 r.

Minister Skarbu:

(—) G. Czechowicz.

(Dz. U. R. P. z dnia 7 stycznia 1928 r. Nr. 2, poz. 12).

32.

INSTRUKCJA

biurowa dla oddziałów egzekucyjnych w Urzędach Skarbowych Podatków i Opłat Skarbowych.

I.

Przygotowanie, ułożenie i utrzymanie w ewidencji nakazów sekwestracyjnych.

Na każdą zaległość podatkową, dojrzałą do przymusowego ściągnięcia, musi być sporządzony nakaz sekwestracyjny na formularzu (wzór I), względnie wykaz zaległości (wzór II) zależnie od tego, czy zaległość ma być ściągnięta przez własne organa egzekucyjne, czy też za pośrednictwem władzy skarbowej egzekucyjnej innego okręgu.

Nakazy sekwestracyjne (wzór I) względnie wykazy zaległości (wzór II) sporządza rachuba w dwóch egzemplarzach przez kalkę, wpisując równocześnie do księgi bierczej w kolumnie „uwaga” datę wystawienia.

Do nakazów sekwestracyjnych wpisywać należy wszystkie zaległości dłużnika, które stały się dojrzałe do egzekucji przed udzieleniem nakazu sekwestratorowi skarbowemu do ściągnięcia.

Jednym nakazem sekwestracyjnym należy z reguły obejmować zaległości jednego tylko dłużnika; zaległości kilku dłużników tylko wówczas, gdy im przypisano w księdze bierczej podatek wspólnie pod jedną pozycją.

Wykazy zaległości wzór II winny być przeprowadzone przez dziennik podawczy tak, iżby liczba tegoż dziennika była na obydwu egzemplarzach uwidoczniła, poczem jeden egzemplarz przesłać należy do władzy egzekucyjnej, która ma przeprowadzić kroki egzekucyjne, drugi zaś egzemplarz składa się w osobnej teczce, oznaczonej napisem: „nakazy sekwestracyjne, przesłane do władz egzekucyjnych innych okręgów” — według ścisłego alfabetu i nazwisk dłużników.

Nakazy sekwestracyjne wzór I w obydwu egzemplarzach oraz ewentualnie pojedyncze na-

kazy sekwestracyjne wzór II nadesłane przez inne władze skarbowe i sporządzone na ich podstawie nakazy sekwestracyjne wzór I układa się gminami miejskimi względnie wiejskimi, a w gminach według ścisłego alfabetu nazwisk dłużników — w osobnym miejscu oznaczonym napisem: „nakazy sekwestracyjne—do przydziału sekwestratorom”. W większych gminach miejskich wolno nakazy sekwestracyjne układać według ulic i N-ów domu pod warunkiem jednak, że nie utrudni to szybkoego wyszukania aktu w razie potrzeby.

II.

Przydział czynności organom egzekucyjnym.

Urzędnik, kierujący działem egzekucji winien czuwać nad tem, by przygotowane w sposób wyżej oznaczony nakazy sekwestracyjne zostały przydzielone organom egzekucyjnym w celu przeprowadzenia zajęcia ruchomości u dłużników — natychmiast, skoro tylko zaległość ściągać można.

Egzekucja winna być prowadzona w ten sposób, ażeby w najkrótszym czasie po upływie terminu płatności podatku mogła być skierowaną do wszystkich bez wyjątku płatników, którzy obowiązku zapłaty w terminie nie dokonali.

Ilość nakazów sekwestracyjnych, które mają być przydzielone sekwestratorowi skarbowemu, winna być tak obliczona, by tenże mógł je załatwić:

- a) w siedzibie urzędu — w przeciągu 1 dnia,
- b) w miejscowościach poza tą siedzibą — w przeciągu 3 do 14 dni.

Nie wolno bezwarunkowo zezwalać sekwestratorowi skarbowemu na składanie raportu o wykonaniu czynności w okresach czasu dłuższych od wyżej oznaczonych nawet w wypadku gdyby w wyznaczonym mu czasie nie zdołał wykonać całej przydzielonej mu czynności.

Nakazy sekwestracyjne wzór I oddać należy sekwestratorowi w obydwu egzemplarzach, gdyż tenże obowiązany jest sporządzić protokół zajęcia także w dwóch egzemplarzach przez kalkę i odbitkę nakazu sekwestracyjnego wraz z odbitką protokołu zajęcia pozostawić dłużnikowi.

Przydzielone sekwestratorowi skarbowemu nakazy sekwestracyjne należy wpisać do pamiętnika aktów egzekucyjnych, przekazanych do ściągnięcia — wzór Nr. III.

Zapisek ten prowadzi się dla każdego sekwestratora skarbowego odrębnie—na każdy miesiąc.

Treść wpisów wskazują nagłówki z których wynika, że przy przydziale czynności wypełnia się tylko kolumny pamiętnika 1 do 8, wyszczególniając każdego dłużnika imiennie i u dołu sumując kolumny 6, 7 i 8.

III.

Odbiór i sprawdzenie czynności sekwestratorów skarbowych.

Odbiór sprawozdania z czynności od sekwestratora skarbowego odbywać się winien zawsze na podstawie pamiętnika aktów egzekucyjnych, przekazanych do ściągnięcia — wzór Nr. III.

Przy odbiorze tym winien kierownik egzekucji zbadać:

1) czy sekwestrator skarbowy zwrócił wszystkie nakazy sekwestracyjne, które mu przydzielono;

2) czy każdy nakaz sekwestracyjny został załatwiony, względnie czy niezłałatwienie usprawiedliwiono;

3) czy załałatwienie to jest co do formy i treści należytę;

4) czy ilość czasu zużyta na wykonanie czynności oddawanej jest odpowiednia do jej rozmiarów i jakości;

5) czy wszystkie zaległości wpłacone do rąk sekwestratora skarbowego i przez niego pokwitowane zostały należycie wpisane do księgi kasowej i w przepisanych terminach wpłacone w całości do Kasy Skarbowej i czy wpłaty są zgodne z deklaracjami płatniczymi tak co do nazwisk jakoteż co do kwot;

6) czy odbitki pokwitowań (noty) nie nasuwają podejrzeń.

W miarę wyników badania winien kierownik egzekucji wydać niezwłocznie zarządzenia względnie w razie spostrzeżenia poważniejszych niewłaściwości lub nadużyć zawiadomić natychmiast o tem naczelnika urzędu.

Następnie wpisuje kierownik egzekucji ilość i rodzaj wykonanych przez sekwestratora czynności oraz kwoty zebranej przez niego gotówki w odpowiednie kolumny pamiętnika wzór III, jednak już nie imiennie, jak przy przydziale, lecz sumarycznie za okres, za który się sprawozdanie odbiera.

Przykład co do sposobu wypełniania pamiętnika wzór III — podany jest we wzorze.

IV.

Odbiór i dalsze postępowanie z aktami egzekucyjnymi.

Sekwestrator skarbowy oddaje akta egzekucyjne, dotyczące przydzielonych mu do wykonania czynności egzekucyjnych, natychmiast, skoro tylko czynności te wykona, najpóźniej jednak w dniu zgóry mu wyznaczonym. Obowiązek prowadzenia przez sekwestratora skarbowego „dziennika służbowego” znosi się.

Oddane przez sekwestratora skarbowego akta egzekucyjne rozdziela się po sprawdzeniu na 4 grupy, zależnie od sposobu, w jaki zostały przez sekwestratora skarbowego załałatwione, a w szczególności:

1) pierwszą grupę stanowią nakazy sekwestracyjne, które sekwestrator zwrócił z adnotacją, że zaległość w całości została zapłaconą;

2) drugą grupę stanowią nakazy sekwestracyjne, zwrócone przez sekwestratora skarbowego przy dołączeniu protokołu zajęcia;

3) trzecią grupę stanowią nakazy sekwestracyjne zwrócone przez sekwestratora przy dołączeniu protokołu zajęcia, jednak wyłączone z drugiej grupy jako dotyczące płatników, których zaległość w międzyczasie odroczone względnie rozłożono na raty;

4) czwartą grupę stanowią nakazy sekwestracyjne nie należące do żadnej z trzech powyższych grup.

Zwrócone przez sekwestratora niezalałatwione nakazy sekwestracyjne nie mogą być skłaadane do żadnej z powyższych czterech grup, lecz do zbioru nakazów, o którym mowa w rozdziale I, ustępie ostatni.

Akta egzekucyjne grupy pierwszej uważać należy jako ostatecznie załałatwione i jako takie należy je złożyć do zbioru aktów egzekucyjnych, załałatwionych. Zbiór ten winien być ułożony wedle gmin (miejskich i wiejskich), a ponadto w gminach według ścisłego alfabetu nazwisk dłużników.

Akta egzekucyjne grupy drugiej udziela się naczelnikowi urzędu do sprawdzenia, a gdy tenże je zwróci, co najpóźniej do dnia 3 nastąpić winno, wyznacza się terminy licytacyjnej sprzedaży zajętych ruchomości, wygotowuje się i rozsyła obwieszczenia według wzoru Nr. IV w ilości przepisanej w § 33 instrukcji Ministra Skarbu z dnia 17 maja 1926 r. o przymusowym ściąganiu państwowych podatków i opłat tudzież innych należności Skarbu Państwa, ogłoszonej w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu z dnia 30 maja 1926 r. Nr. 15, pozycja 168.

Szczegółowe przepisy o terminach i miejscu licytacyjnej sprzedaży podaje powołana co dopiero instrukcja Ministra Skarbu z dnia 17 maja 1926 r. — do przepisów tych należy się zatem ściśle stosować.

Protokoły zajęcia wraz z referatami obwieszczeń o licytacyjnej sprzedaży układa się wedle gmin miejskich i wiejskich, a w obrębie gmin według ścisłego alfabetu nazwisk dłużników.

Przed złożeniem jednak protokołu zajęcia do zbioru alfabetycznego, o którym w poprzednim ustępie mowa, należy nazwisko dłużnika wpisać do zapisku terminów licytacyjnych. Zapiskiem tym będzie zwykły kalendarz terminowy, w którym wymienione są wszystkie dni roku z pozostawieniem przy każdym dniu miejsca na notatkę. Wpisanie nazwiska dłużnika przy odnośnym dniu w kalendarzu da w każdej chwili dokładny przegląd licytacji, które mają być przeprowadzone tak w danym dniu, jak nieniniejsz na ogólną ich już wyznaczoną ilość, oraz umożliwi szybkie wyszukiwanie w alfabetycznym zbiorze aktów potrzebnych do przeprowadzenia wyznaczonych na dany dzień licytacji.

Akta te przydziela się następnie sekwestratorowi skarbowemu do przeprowadzenia licytacyjnej sprzedaży według terminarza. Przydział wpisuje się w wykazie (wzór III). Wzór protokołu licytacyjnego (wzór V) dołącza się. O ileby dłużnik przed terminem licytacji zapłacił całą zaległość wraz z karami za zwłokę i kosztami egzekucyjnymi, skłaada się odnośny akt do zbioru nakazów sekwestracyjnych ostatecznie załałatwionych na właściwe miejsce (okładka właściwej gminy, a w niej alfabetycznie według nazwiska dłużnika). W ten sam sposób postąpić należy, gdy sekwestrator skarbowy przedłoży akta egzekucyjne po przeprowadzeniu licytacji, o ile z uzyskanej ceny sprzedaży całą zaległość z karami za zwłokę i wszelkimi kosztami egzekucyjnymi została pokryta.

W wypadku, gdy przeprowadzenie licytacji z jakiegokolwiek bądź powodu nie doszło do skutku lub uzyskana cena sprzedaży nie wystarczyła na pokrycie całej zaległości z dodatkowymi należnościami, należy akt egzekucyjny złożyć bądźto do zbioru nakazów sekwestracyjnych niezalatwionych, dołączając nowy nakaz sekwestracyjny na niepokrytą część zaległości, bądźto do zbioru niezalatwionych protokółów zajęcia lub też przeprowadzić go przez dziennik podawczy w sposób, przepisany poniżej dla zalatwienia aktów egzekucyjnych trzeciej grupy.

Akta egzekucyjne trzeciej grupy składa się do terminarza, założonego w formie odrębnych teczek pod datą najbliższego terminu płatności. Teczki te sprawdza kierownik egzekucji każdego dnia i w razie dotrzymania raty przekłada akta egzekucyjne do teczek z datą następnego terminu płatności, w razie zaś niedotrzymania raty wyznacza licytację ruchomości w sposób przytoczony powyżej.

Wreszcie akta czwartej grupy winny być wpisane do ogólnego dziennika podawczego i zalatwiane w sposób dla innych aktów protokołowanych przepisany. By jednak utrzymać w aktach egzekucyjnych wskazówkę co do sposobu zalatwienia nakazu sekwestracyjnego, zaliczonego do grupy trzeciej należy na zwykłej ćwiartce papieru wypisać nazwisko płatnika oraz liczbę dziennika głównego, pod którą akt wpisano i kartkę tę włożyć do zbioru aktów egzekucyjnych, definitywnie zalatwionych w miejscu właściwym według nazwiska dłużnika.

V.

Składnica dla przechowania zajętych przedmiotów.

Dla zachowania ewidencji i należytego zabezpieczenia przedmiotów, zajętych i przewiezionych do składnic, obowiązane są władze egzekucyjno-skarbowe I instancji stosować się do następujących przepisów:

Władze egzekucyjne winne dbać o to, aby na lokale składnic zajmowane były takie pomieszczenia, które dawałyby gwarancję należytego zabezpieczenia przechowywanych w nich przedmiotów przed kradzieżą, pożarem i zniszczeniem.

Zwierzchni nadzór nad składnicami wykonują z reguły miejscowi naczelnicy urzędów skarbowych pod. i opł. względnie ich zastępcy. W miejscowościach zaś będących siedzibą kilku urzędów skarbowych i posiadających jedną wspólną składnicę, nadzór ten wykonuje, z upoważnienia Izby Skarbowej, jeden z miejscowych naczelników urzędów skarbowych.

Urządник sprawujący zwierzchni nadzór nad składnicą winien przynajmniej dwa razy w miesiącu poddać składnicę szczegółowej lustracji.

Wynik każdorazowej lustracji winien być wpisany do księgi magazynowej.

Gdyby wskutek takiej lustracji ujawniono nieprawidłowości powodujące straty dla Skarbu Pań-

stwa, winien nadto lustrujący bezzwłocznie złożyć o tem oddzielne sprawozdanie Izbie Skarbowej, której obowiązkiem będzie natychmiastowe zbadanie sprawy i wydanie stosownych zarządzeń.

Czynności związane z prowadzeniem wspólnych składnic wykonywa specjalnie do tego wyznaczony przez Izbę Skarbową urzędnik (magazynier).

Do obowiązków tego urzędnika należy:

a) przyjmowanie do składnicy przedmiotów zasekwestrowanych i umieszczenie na nich numeracji, odpowiadających kolejnemu nr. księgi magazynowej;

b) prowadzenie księgi magazynowej przechowywanych przedmiotów według załączonego wzoru Nr. VII;

c) czuwanie nad całością i bezpieczeństwem przechowywanych przedmiotów;

d) przygotowywanie przedmiotów do licytacji w miarę otrzymywanych zleceń od urzędów skarbowych;

e) obecność przy licytacji przedmiotów;

f) wydawanie przedmiotów ze składnicy na zlecenie naczelnika właściwego urzędu skarbowego.

Składnicę otwiera i zamyka urzędnik zarządzający składnicą (magazynier) i klucze od zamków przechowuje u siebie.

Zasekwestrowane przedmioty winne być dostarczane do składnic staraniem właściwych urzędów skarbowych.

Urządник zarządzający składnicą (magazynier) winien przy przyjmowaniu przedmiotów zasekwestrowanych jak najdokładniej sprawdzić, czy ilość, waga, miara i stan dostarczonych przedmiotów zgodne są z okazanym mu przez dokonyującego zwózkę odpisem protokołu sekwestracyjnego.

Na dowód przyjęcia zasekwestrowanych przedmiotów urzędnik zarządzający składnicą (magazynier) wydaje pokwitowanie na blankiecie w/g. wzoru Nr. VIII.

Pokwitowanie sporządza się w dwóch egzemplarzach przez kalkę, z których pierwszy wręcza się dokonywującemu zwózkę sekwestratorowi, drugi zaś pozostaje w zbroszowanym zeszyście pokwitowań, jako dowód przychodowy do księgi magazynowej.

Wszystkie przedmioty przyjęte na podstawie każdego poszczególnego protokołu zajęcia, winny być oznaczone jednym i tym samym numerem kolejnym, pod którym protokół ten wpisano do księgi magazynowej.

Przyjęte na przechowanie przedmioty winny być w miarę możliwości ustawiane w lokalu składnicy na miejscach przeznaczonych dla każdego poszczególnego urzędu oddzielnie i grupowane w/g. protokółów sekwestracyjnych.

Postanowienia o sposobie i terminach przeprowadzenia licytacji zawiera instrukcja o przy-

musowem ściąganiu państwowych podatków z dnia 17 maja 1926 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 15 z roku 1926) oraz instrukcja dla sekwestраторów skarbowych z dnia 20 grudnia 1927 roku.

Celem uniknięcia zbiegu nadmiernej ilości licytacji w jednym terminie, terminy te winne być w miejscowościach posiadających jedną wspólną składnicę wyznaczone w porozumieniu zainteresowanych naczelników urzędów z urzędnikiem sprawującym zwierzchni nadzór nad daną składnicą.

VI.

Postanowienia ogólne.

Sposób manipulacji aktami egzekucyjnymi, przepisany niniejszą instrukcją ogranicza ilość zapiszków do minimum, ale właśnie dlatego musi być układanie aktów według gmin i ścisłego alfabetu nazwisk dłużników szybko i jak najdokładniej wykonywane.

Kierownik egzekucji obowiązany jest ponadto czuwać bezustannie nad tem, by między poszczególnymi czynnościami egzekucyjnymi nie upływał zbyt długi okres czasu, by nakazy sekwestracyjne względnie protokoły zajęcia były załatwiane śpiesznie, by przed przydzieleniem sekwestratorowi nakazu sekwestracyjnego, względnie protokołu zajęcia zawsze zbadano, czy przedmiotowa zaległość nie została zapłacona.

Kierownik egzekucji obowiązany jest wygotowywać referaty miesięcznych sprawozdań o przebiegu i rezultatach czynności sekwestраторów skarbowych (wzór VI) i dopiłnować, by czystopisy tych sprawozdań były odsyłane do Izby Skarbowej w wyznaczonych terminach.

Kierownik Urzędu obowiązany jest wykonywać ścisły nadzór nad działalnością kierownika

egzekucji jakoteż sekwestраторów skarbowych i jest odpowiedzialny narówni z kierownikiem egzekucji za prawidłowy tok agend egzekucyjnych.

Zaznacza się, że jakkolwiek instrukcja niniejsza zawiera także wskazówki co do sposobu wykonywania kontroli nad rachunkowością i kasowością sekwestраторów skarbowych, to jednak ani nie zmienia ani nie uchyla żadnego z obowiązków, jakie w tym względzie ciąży na kierownikach urzędów skarbowych, kierownikach egzekucji i sekwestраторach skarbowych — na mocy przepisów o prowadzeniu rachunkowości podatków bezpośrednich, ogłoszonych w Dzienniku Urzędowym Min. Skarbu Nr. 17, poz. 261 z r. 1922.

Akta egzekucyjne, dotyczące jednego dłużnika, należy w odpowiedni sposób łączyć (np. spinać, zszywać i t. p.) tak, by w każdym poszczególnym zbiorze, przewidzianym niniejszą instrukcją, stanowiły całość, co ułatwi wyszukanie i manipulację niemi.

Po ostatecznem załatwieniu wszystkich nakazów sekwestracyjnych, wydanych odnośnie tego samego płatnika co do wszystkich jego zaległości, powstałych w ciągu okresu budżetowego — należy akta egzekucyjne, dotyczące tychże nakazów sekwestracyjnych, wyłączyć ze zbioru załatwionych aktów i złożyć je do archiwum aktów egzekucyjnych, a po upływie trzech lat do składnicy aktów, prowadzonej w myśl § 34 instrukcji biurowej dla Izby Skarbowych i Urzędów Skarbowych z dnia 10 sierpnia 1927 roku, ogłoszonej w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu Nr. 25, poz. 264.

Minister Skarbu:

(—) G. Czechowicz.

P A M I Ę T N I K

aktów egzekucyjnych, przekazanych
do ściągnięcia sekwestratorowi skar-
bowemu _____

za miesiąc _____

roku _____

(Strona 2).

1	2	3	D ł u ż n i k a		Oznaczenie przydziału						11	O z n a										
			4	5	6	7	8	9	10	12		13										
D a t a		N r. k o l e j n y		N a o k r e s c z a s u o d d o		n a k a z y s e k w e s t r a c y j n e d o z a j ę c i a		p r o t o k o ł y z a j ę c i a d o l i c y t a c j i (p i e r w s z e j l u b p o n o w n e j)		r e l a c j e n i e ś c i ą g a ł n o ś c i d o p o n o w i e n i a z a j ę c i a		z w r ó c o n e b e z z a ł a t w i e n i a n a k a z y s e k w .		i n n e a k t a		D a t a o d b i o r u		i ł o ś ć p r o t o k o ł ó w z a j ę c i a		i ł o ś ć p r o t o k . l i c y t .		
1/12	1	P r z y k ł a d :		N. N.		1																
	2			N. N.		1																
	3			N. N.		1																
	4			N. N.		1																
	5			N. N.			1															
	6			N. N.			1															
	7			N. N.				1														
	8			N. N.					1													
	9			N. N.						1												
	—			I n s t r a c j a p r e d s i ę b i o r s t w										5								
				R a z e m		4	2	1	2	5												
				O d e b r a n o											4/12						3	1

Odbiór powyższych aktów stwierdzam.

Podpis sekwestratora sk.

Urząd Skarbowy podatków

Wzór IV.

w.....

OBWIESZCZENIE O LICYTACJI.

Urząd Skarbowy Podatków i Opłat Skarbowych w..... na zasadzie § 33 Instrukcji o przymusowym ściąganiu państwowych podatków i opłat z dn. 17/V 1926 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 15) podaje do wiadomości ogólnej, iż w dniu 192... r. o godz. rano w lokalu..... przy ul..... w odbędzie się sprzedaż z licytacji niżej wymienionych ruchomości, należących do celem pokrycia zaległości podatkowych:

L. p.	N a z w a p r z e d m i o t ó w	Ilość wzgl. waga	Oszacowanie	
			Zł.	gr.
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				

Zajęte przedmioty reflektanci mogą oglądać w dniu..... 192... r. od godz. do godz. rano w lokalu.....

Dnia..... 192... r.

Naczelnik Urzędu Skarbowego

(Strona pierwsza).

KSIĘGA MAGAZYNOWA

zasekwestrowanych i zwiezionych do składnicy przedmiotów,

	Nr. kolejny	
	Data przyjęcia przedmiotów do składnicy	
	Nazwa Urz. Sk. na zlecenie którego dokonano sekwestru i zwózki	
	Data i Nr. protokołu sekwestr. (każdego odrębnie)	
	Imię i nazwisko dłużnika Skarbu i adres jego zamieszkania	
	Wyszczególnienie przedmiotów przyjętych do składnicy	
	zł.	Cena szacunkowa w/g protokołu sekw.
	gr.	
	Data wydania przedmiotów ze składnicy	
	Na podstawie jakiego dokumentu (data i Nr.) wydano przedmioty	
	Wyszczególnienie przedmiotów wydanych ze składnicy	
	Imię nazwisko i adres odbiorcy przedmiotów	
	Nazwisko sekwestratora, który dokonał licytacji	
	Data odbytej licytacji	
	Wyszczególnienie przedmiotów sprzedanych z licytacji	
	zł.	Suma osiągnięta ze sprzedaży poszczególn. przedm.
	gr.	(w/g protokołu licytacji)
	U W A G A	

P R Z Y C H Ó D.

(Strona druga).

(Strona trzecia).

R O Z C H Ó D.

Wzór Nr. VIII.**P O K W I T O W A N I E.**

Nr. kol. księgi magazynowej.....

Składnica przyjęła od sekwestratora

Urzędu Skarbowego..... w

..... następujące przedmioty
(imię i nazwisko)

zasekwestrowane u

na zasadzie protokołu zajęcia z dn.

....., a mianowicie:

- 1)
- 2)
- 3)
- 4)
- 5)
- 6)
- 7)
- 8)
- 9)
- 10)

Uwagi co do stanu tych przedmiotów

.....
.....
.....

..... dn..... 192..... r.

.....
(podpis urzędnika zarządzającego składnicą (magazyniera))

Opłaty stemplowe.

33.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 grudnia 1927 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie zmiany rozporządzenia wykonawczego do ustawy o opłatach stemplowych.

Na podstawie ustępu drugiego art. 176 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570) zarządza się co następuje:

§ 1. § 175 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 listopada 1926 r., zawierającego przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 123, poz. 713) otrzymuje brzmienie następujące:

„Koncesja na handel starzyzną (art. 8, punkt 10, rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym, Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468), jak również licencja na przemysł okrężny, udzielona osobie, która nie skończyła jeszcze 21 roku życia (art. 52, punkt 1 powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej) podlegają opłacie w wysokości 3 zł.”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *G. Czechowicz.*

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *E. Kwiatkowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 13 stycznia 1928 roku Nr. 4, poz. 29).

34.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570).

r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 715).

122. (art. 58). Do pisma stwierdzającego umowę na mocy której ktoś odstępuje niewydzieloną (idealną) część nieruchomości, nabytą drogą dziedziczenia, zapisu lub darowizny, — osobie, mającej udział w tejże nieruchomości z tych samych tytułów i wzamian otrzymuje nie pieniądze, lecz rzeczy ruchome innego rodzaju, stosuje się analogicznie zdanie pierwsze ustępu drugiego art. 58 u. o. s., jeżeli wartość rzeczy ruchomych równa się wartości nieruchomości. W tym przypadku zatem opłata stemplowa wynosi 0,5% od wartości rzeczy ruchomej.

Jeżeli wartość rzeczy ruchomych przewyższa wartość nieruchomości i na skutek tego zbywca

nieruchomości dopłaca drugiemu kontrahentowi różnicę pieniędzmi, to od tej różnicy należy się opłata w wysokości 1%, przewidziana w art. 66 i 70 u. o. s. (L. D. V. 12033/6/27).

123. (art. 154). Karty rowerowe § 1 rozporządzenia z dnia 20 maja 1925 r., Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 397), wydawane przez urzędy państwowe, podlegają opłacie stemplowej w wysokości 3 zł. Natomiast nie ma być pobierana opłata w wysokości 1 zł., przewidziana w § 3 powołanego rozporządzenia.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podało powyższą wykładnię do wiadomości urzędów wojewódzkich okólnikiem z dnia 12 listopada 1927 r. Nr. A. P. 10790/27/karty. (L. D. V. 12136/6/27).

124. (art. 156, punkt 4)). Opłata stemplowa w wysokości 100 zł. należy się również od zezwoleń na założenie spółek akcyjnych i komandytowo-akcyjnych, mających siedzibę na obszarze obowiązywania kodeksu cywilnego niemieckiego oraz na zmianę ich statutu, udzielanych na podstawie rozporządzenia Rady Związkowej z dnia 2 listopada 1917 r. (Dz. Pr. Rz. Niem. str. 987) (L. D. V. 11712/6/27).

Monopol tytoniowy.

35.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 grudnia 1927 r.

w sprawie dodatkowego cennika detalicznej sprzedaży importowanych wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 17 ust. 5 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustanawia się następujący cennik dodatkowy detalicznej sprzedaży importowanych wyrobów tytoniowych.

Papierosy:

Firma	Marka	Opakowanie	Cena za sztukę
Monopol des Tabacs de Turquie	Cabinet	20 szt.	70 gr
	Jockey Club	20 „	70 „
Abdulla & Co. Ltd.	Army Club	20 „	60 „

Powyższe papierosy sprzedawane będą w miarę posiadanych zapasów.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 13 stycznia 1928 roku Nr. 4, poz. 30).

Przepisy celne.

36.

OKÓLNİK L. D. IV/295/3/27.

z dnia 5 stycznia 1928 r.

w sprawie wyrobów tytoniowych, zatrzymanych przez urzędy celne u podróżnych, a niepodjętych w przepisany terminie.

Do wszystkich urzędów celnych, prócz gdańskich.

Okólnik z dn. 3 czerwca 1927 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 18, poz. 211) uzupełnia się dodaniem nowego ustępu treści następującej:

„Drobne ilości wyrobów tytoniowych, o których mowa, należy zamiast przekazania urzędowi monopolowemu niszczyć, a na dowód zniszczenia sporządzać krótki protokół. W potwierdzeniu, wydawanym podróżnym na zatrzymane drobne ilości wyrobów tytoniowych (druk Nr. 1044), należy wyznaczyć trzymiesięczny termin do ich odebrania, dodając w ostatnim ustępie, jako zastrzeżenie, wyrazić: „w razie nieodebrania

papierosy
cygara będą zniszczone.”

Warszawa, dnia 5 stycznia 1928 r.

(—) *Dr. Rasiński.*

Dyrektor Departamentu:

Przepisy o instytucjach bankowych.

37.

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA REFORM ROLNYCH

z dnia 21 grudnia 1927 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa o zmianie statutu Państwowego Banku Rolnego.

Na mocy §§ 1 i 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. w sprawie zmian w ustawie z dnia 10 czerwca 1921 r. w przedmiocie utworzenia Państwowego Banku Rol-

nego (Dz. U. R. P. Nr. 43, poz. 450) zarządza się co następuje:

§ 1. W statucie Państwowego Banku Rolnego, ogłoszonym jako załącznik do rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 20 czerwca 1925 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 487) i zmienionym rozporządzeniem Ministra Reform Rolnych z dnia 19 czerwca 1926 r. wydanym w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 359), wprowadza się następujące zmiany:

1) § 14 otrzymuje brzmienie następujące:

„Każdy list zastawny zawierać będzie:

1) oznaczenie kapitału, na który opiewa;
2) okres umorzenia kapitału, stopę procentową i termin opłaty kuponów;

3) zobowiązania Banku do opłacania procentów i kapitału oraz oznaczenie waluty, w której będą one płacone;

4) powołanie się na gwarancję Skarbu Państwa;

5) podpisy, względnie facsimilia Prezesa lub Wiceprezesa, albo w ich zastępstwie jednego z członków Rady Nadzorczej Banku, podpisy, względnie facsimilia Dyrekcji, pieczęć Banku oraz podpis Komisarza Ministra Skarbu;

6) na odwrotnej stronie postanowienia Statutu dotyczące listów zastawnych.”

2) § 17 statutu otrzymuje brzmienie następujące:

„Bank obowiązany jest co pół roku wycofywać z obiegu listy zastawne co najmniej na taką sumę, jaka odpowiada sumie kwot, przypadających w danym półroczu na spłatę kapitału podług planu umorzenia długoterminowych pożyczek amortyzacyjnych, powiększonej o sumy spłat przedterminowych w gotówce, uskuteczionych z tytułu takichże pożyczek w okresie czasu pomiędzy terminami płatności rat poprzedniego i bieżącego półroczia.”

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Reform Rolnych:

(—) *Witold Staniewicz.*

Minister Skarbu:

(—) *G. Czechowicz.*

Minister Rolnictwa:

(—) *K. Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 10 stycznia 1928 roku Nr. 3, poz. 23).

Przepisy ubezpieczeniowe.

38.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 16 grudnia 1927 r.

w sprawie ustalenia stopy opłaty za nadzór nad zakładami ubezpieczeń za 1926 rok.

Na mocy art. 3 i 6 ustawy z dnia 26 września 1922 r. o opłacie za nadzór nad zakładami ubezpieczeń (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 810) oraz zgodnie z § 6 ust. 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 marca 1925 r. w sprawie opłaty za nadzór nad zakładami ubezpieczeń (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 260) zarządzam co następuje:

§ 1. Stopę opłaty za nadzór nad zakładami ubezpieczeń za 1926 rok ustala się w wysokości 1,5‰ (jeden i pięć dziesiątych pro mille) składek zebranych, obliczonych zgodnie z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 25 marca 1925 r. w sprawie opłaty za nadzór nad zakładami ubezpieczeń (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 260):

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 7 stycznia 1928 r. Nr. 2, poz. 11).

Przepisy o państwowej służbie cywilnej.

39.

ROZPORZĄDZENIE

PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 23 grudnia 1927 r.

zmieniające niektóre postanowienia ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o organizacji władz dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem przeciwko funkcjonariuszom państwowym.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. W ustępie drugim art. 12 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o organizacji władz dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem przeciwko funkcjonariuszom państwowym (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 165) umieszcza się na końcu następujące postanowienie:

„Do spraw, toczących się przed Najwyższą Komisją Dyscyplinarną, obrońcą z urzędu wyznacza z pośród podwładnych sobie urzędników szef tej władzy naczelnej, do której działu obwiniony należy”.

Art. 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i innym ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) *I. Mościcki.*Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wojskowych:(—) *J. Piłsudski.*

Minister:

(—) *K. Bartel.*

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *Stawoj Składkowski.*

Minister Spraw Zagranicznych:

(—) *August Zaleski.*

Minister Skarbu:

(—) *G. Czechowicz.*

Minister Sprawiedliwości:

(—) *A. Meysztowicz.*Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:(—) *Dr. Dobrucki.*

Minister Rolnictwa:

(—) *K. Niezabytowski.*

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Komunikacji:

(—) *Romocki.*

Minister Robót Publicznych:

(—) *Moraczewski.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

(—) *Dr. Jurkiewicz.*

Minister Reform Rolnych:

(—) *Witold Staniewicz.*

Minister Poczty i Telegrafów:

(—) *Bogusław Miedziński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 7 stycznia 1928 r. Nr. 2, poz. 6).

Wiadomości nieurzędowe

I.

KOMUNIKAT Nr. 36.

Z powodu śmierci członka Kasy Stanisława Jędrzejewskiego w dniu 12 grudnia 1927 r., Kazimierzy Koska w dniu 19 grudnia 1927 r. i Wacława Jamiołkowskiego w dniu 28 grudnia 1927 r. Kasa wypłaciła zapomogę w kwocie 1800 złotych, wobec czego należy się od każdego udziału po 3 zł.

Zawiadamiając o powyższem Kasa prosi o wpłacenie należnych składek do P. K. O. na konto czekowe Kasy 3477 (trzy tysiące czterysta siedemdziesiąt siedem).

Ponieważ członkowie składki wpłacają opieszale i z tego powodu Kasa obecnie znajduje trudności do wypłacania zapomóg, więc prosi o natychmiastowe wpłacenie należnych kwot.

II.

Zarząd Kasy Pożyczkowo - Oszczędnościowej Pracowników Skarbowych zawiadamia członków, że w dn. 6 lutego r. b. o godzinie 6-ej wieczorem

w lokalu Izby Skarbowej w Warszawie (Rymarska Nr. 1, I piętro pokój Nr. 10) odbędzie się nadzwyczajne zebranie członków Kasy z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Zagajenie i wybór prezydium.
- 2) Odczytanie protokołu poprzedniego zebrania.
- 3) Sprawozdanie Zarządu o rewizji Kasy, przeprowadzonej przez Związek Spółdzielni Polskich.

4) Zmiana statutu.

5) Wolne wnioski.

Warszawa, dn. 18 stycznia 1928 r.

